รายงานพิเศษ

ติวเข้มภาษาอังกฤษแบบวิศวะ ลาดกระบัง

ตะวัน หวังเจริญวงศ์

หากวิชาคณิตศาสตร์ คือคู่ปรับของเด็กสายศิลป์ วิชาภาษาอังกฤษก็คงเป็นคู่ปรับสำหรับเด็กสายวิทย์หลายคนเช่นกัน

แต่ในภาวะที่สังคมไทยจะต้องก้าวสู่ประชาคมอาเซียน การเรียนภาษาอังกฤษดูเหมือนจะเป็นสิ่งที่หลีกเลี่ยงไม่ได้อีกแล้วในระบบการศึกษาไทยขณะนี้ คำถามคือแต่ละสถาบันจะให้ความสำคัญเพียงใด และจะจัดกลยุทธ์อะไรให้เด็กสนใจเรียน

ธนวรรณ พิณรัตน์ ผู้ช่วยคณบดี คณะวิศวกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง (สจล.) บอกว่า คณะให้ความสำคัญกับเรื่องทักษะภาษาอังกฤษของนักศึกษามาก เนื่องจากวิศวกรถือเป็นอาชีพหนึ่งที่เปิดให้เคลื่อนย้ายแรงงานเสรี

เมื่อถามว่าทักษะภาษาอังกฤษของนักศึกษาวิศวะบ้านเราขณะนี้ สมควรได้รับเกรดอะไร เธอกล่าวเปื้อนยิ้มติดตลกว่า **"ไม่ D+ ก็ C"**

เธอเล่าต่อไปว่า จริงๆ เรื่องทักษะฝีมือ ทักษะทางเทคนิคด้านวิศวกรรมของเด็กไทย นับว่าดีมาก แต่พอให้พูดภาษาอังกฤษหรือทำอะไรที่เกี่ยวข้องกับภาษาอังกฤษ เด็กจะกลัวขึ้นมาทันที

"หลังจบการศึกษาปริญญาเอกแล้วมาสอนที่นี่ วันหนึ่งเข้ามาบอกเด็กในห้องเรียนว่า เดี๋ยววิชานี้เราจะพรีเซนต์เป็นภาษาอังกฤษกันนะ ครั้งต่อมาที่เจอกัน เด็กถึงขั้นเข้ามาถามเราว่า อาจารย์ล้อเล่นใช่ไหมครับ" เธอเล่าไปหัวเราะไป

หลังเหตุการณ์นั้น เธอได้มารับผิดชอบโครงการที่เกี่ยวข้องกับประชาคมอาเซียนของคณะ จึงได้มองอนาคตและช่วยดูแลโครงการหลายอย่างที่เกี่ยวกับการฝึกภาษาอังกฤษให้แก่เด็กวิศวะ

เธออธิบายว่า คณะพยายามใช้วิธี 2 แบบ สร้างแรงกระตุ้นให้เด็กสนใจภาษาอังกฤษ **วิธีแรก** คือ การสร้างแรงจูงใจให้เด็กรู้สึกว่าภาษาอังกฤษ เป็นเรื่องสนุก ไม่ยากหรือน่ากลัวอย่างที่เด็กๆ คิด

วิธีนี้ถูกสร้างผ่านหลายช่องทาง เช่น การจัดค่ายภาษาอังกฤษ ให้เด็กที่สนใจได้ร่วมทำกิจกรรม โดยนำนักศึกษาจากสหรัฐมาร่วมแลกเปลี่ยนในโครงการมาละลายพฤติกรรมร่วมกัน พูดคุยร่วมกัน ทำให้เด็กรู้สึกว่าภาษาอังกฤษไม่ใช่เรื่องน่าเบื่อ

นอกจากนี้ ยังจ้างครูภาษาอังกฤษจากภายนอกมาสอนเป็นระยะๆ เช่น ร่วมมือกับบริติช เคานซิล เปิดคอร์สให้เด็กเรียนภาษาอังกฤษช่วงเย็นโดยไม่เสียค่าใช้จ่าย พร้อมกันนี้ ยังมีการจัดทอล์กโชว์ "ปลุกใจ" ให้เด็กรู้สึกว่าอยากเรียนภาษาอังกฤษขึ้นมา

สำหรับ **วิธีที่ 2** คือการกระตุ้นให้เด็กรู้สึกว่า **"ไม่เรียน = แย่"** หากไม่เก่งภาษาอังกฤษตั้งแต่วันนี้ จะไม่สามารถสอบ TOEIC ผ่าน และหากสอบไม่ผ่าน โอกาสจะได้งานดีๆ ในสายอาชีพวิศวกร ก็จะยากไปด้วย

เมื่อสามารถสร้างความรู้สึกทั้ง 2 แบบขึ้นในใจของนักศึกษาแล้ว ก็เข้าสู่กระบวนการพัฒนาภาษาอังกฤษตั้งแต่ในห้องเรียน แม้ว่าจะไม่ได้เป็นการเรียนหลักสูตรภาคภาษาอังกฤษ แต่อาจารย์หลายคนก็เริ่มสั่งงานให้เด็กต้องรายงานหน้าชั้นเป็นภาษาอังกฤษแล้ว

"การสั่งงานแบบดังกล่าวก็ได้รับผลตอบรับหลายแบบ เด็กบางคนก็บอกว่าอาจารย์ครับ ผมอึดอัดมากเลย ฟังเพื่อนไม่รู้เรื่องเลย แต่บางคนก็บอกว่าชอบ เพราะอย่างน้อยก็มีโอกาสได้ทดลองใช้ภาษาอังกฤษอย่างต่อเนื่องจริงๆ แม้จะต้องมีสคริปต์ก็ตาม"

อย่างไรก็ตาม การฝึกภาษาอังกฤษจะต้องไม่จบแค่การนำเสนอ ส่วนสำคัญกว่านั้นคือการ **"ตอบคำถาม"** มีผู้ประกอบการไทยจำนวนมากแสดงความคิดเห็นว่าวิศวกรไทยตอบคำถามเป็นภาษาอังกฤษไม่ได้ ซึ่งก็เป็นความจริง เพราะเวลาถูกถามเป็นภาษาอังกฤษ เด็กก็ตอบไม่ได้ สิ่งที่ต้องทำคือ ค่อยๆ ฝึกกันต่อไป โดยไม่ถึงขั้น **"บังคับ"**

ต่อจากนี้ คณะจะหาทางให้เด็กมีโอกาสใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันมากขึ้น จึงสร้างห้อง English Common Room มีวีดิทัศน์ ให้เด็กฝึกภาษาอังกฤษด้วยตัวเอง และภายในปลายภาคเรียนที่ 1/2556 นี้จะตั้ง "คลินิกภาษาอังกฤษ" ขึ้น โดยจ้างอาจารย์มาประจำเพื่อดูแลทั้งการเขียนและการพูด สำหรับเด็กที่สนใจ

"เด็กของเราจะเก่งแค่ทักษะฝีมืออย่างเดียวไม่ได้ ต้องเก่งทักษะภาษาด้วยถึงจะพร้อมสู่อาเซียน" ■